HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שקלי להו בנות לכולהו אלא אמר רבא א מוציאין להן מזונות לבנות עד שיבגרו והשאר לבנים ב פשיטא מרובין ונתמעטו ג כבר זכו בהן יורשין מועטין ונתרבו מאי ד ברשות יורשין קיימי הלכך ברשות יורשין שבוח או דלמא סלוקי מסלקי יורשין מהכא תא שמע ה דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן ו יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטין מה שמכרו מכרו יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי אבהו וקא בעי מיניה אלמנתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דאית לה מזוני ממעטא או דלמא כיון דאילו מנסבא לית לה השתא נמי לית לה ז אם תמצא לומר כיון דאילו מנסבא לית לה השתא נמי לית לה בת אשתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מנסבא נמי אית לה וממעטא או דלמא כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא ואם תמצא לומר כיון דאילו מתה לית לה ח ולא ממעטא בע"ח מהו שימעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מיית נמי אית ליה ממעט או דלמא כיון דמחסרי גובייניא ט לא ממעט ואיכא דבעי לה לאידך גיסא בע"ח מהו שימעט בנכסים בת

יתומים שקדמו ומכרו בנכסים מועטין. פי' בקונטרס שקדמו ומכרו קודם שעמדו בדין לגבות לבנות נכסים מועטין א ומיהו לר"י נראה לאפוקי כגר תפסו הבנות או הגבו להם ב"ד ס"ח מכרו מחיים מכוח ב וכן משמע בירושלמי בפרק אלמנה (דף פז:) דקאמר התם רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אבוי הבת מתכלת ובנן אינו מתכל ג מ"ם בן לאין מתכיל מפני חלקו של עובר בת נמי לא מתכיל מפני חלקו של עובר ס"ל כהכי בנכסים מועטין ונתרבו: יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטין ואתו בנכסים מרובין ונתמעטו: בכבר זכו בהן יורשין מועטין ונתרבו מאי ברשות יורשין קיימי הלכך ברשות יורשין שבוח או דלמא סלוקי מסלקי יורשין מהכא: תא שמע דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטין מה שמכרו מכרו יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי אבהו וקא בעי מיניה אלמנתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דאית לה מזוני ממעטא או דלמא כיון דאילו מנסבא לית לה השתא נמי לית לה אם תמצא לומר כיון דאילו מנסבא לית לה בת אשתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מנסבא נמי אית לה וממעטא או דלמא כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא ואם תמצא לומר כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא בע"ח מהו שימעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מיית נמי אית ליה ממעט או דלמא כיון דמחסרי גובייניא לא ממעט ואיכא דבעי לה לאידך גיסא בע"ח מהו שימעט בנכסים בת

מחיים הכא תפסה מחיים משמע כיון דלא תפסי מחיים מעיקרא לא תפסי לאחר מיתה לא היה מועיל כלום אלא מה שמכרו מכרו והא דתמר בפ' נערה (שם דף נח.) דקאמר לא תימר נכסים שיש להן לאחריות מוליכין לנכסים מן הנכסים ולגבות מן הגבות כו' אבל לא לנכסים מן הגבות נכסים מועטין מ"מ מעיקרא לאין מוליכין מה שמכרו ושמא אפשר דבכל ענין משמע דפקעינהו למועטין ותתרבו זכו בהם יורשין אפילו כגר תפסו וגבו להם ב"ד דאי אלמא הכי אמאי הוה ליה למיבעי במועטין ותתרבו וכבר תפסו או הגבו להם ב"ד מאי והא תתמר כיון דנכסים מועטין נמי מה שמכרו מכרו אפילו כגר תפסו מה חילוק יש בין נכסים מרובין לנכסים מועטין דנכסים מרובין נמי נראה שאין מותרין למכור ולהפקיע מזונות ו"ל דיש חילוק דנכסים מרובין יכולין למכור לגורך גדול אבל נכסים מועטין אין יכולין למכור כלל לכתחלה ועוד דמרובין ונתמעטו יזונו הבנים עם הבנות ונכסים מועטין לא יזונו כלל: **מה** שמכרו מכרו. ומ"ת דהכא למרינן דבין מרובין ונתמעטו ובין מועטין ונתרבו זכו בהם היורשים ג ופפרק מי שהיה נשוי (כתובות דף נא. ושם) גבי כתובת בנין דכרין תמר פשיטא מרובין ונתמעטו כגר זכו בהן יורשין פירוש יורשי כתובה הגדולה מועטין ונתרבו מאי ת"ש דהנהו בני לרבור מועטין ונתרבו הוו אתו לקמיה דרב עמרם אמר להו זילו פייסינהו ואי לא כו' עד דאתו לקמיה דר"נ אמר כהם שמרובין ונתמעטו כגר זכו בהם יורשין כך מועטין ונתרבו זכו בהן יורשין ופירש בקונטרס זכו בהן יורשין של כתובה הקטנה ופליג ר"נ אדב עמרם דאמר זילו פייסינהו דמשמע לבני קטנה אמר לפייס בני הגדולה דאי לבני הגדולה אומר לו הוה שייך לשון פיוס כיון דמן הדין שקלי בני הקטנה בנחלה גמורה לתורייתא ולא קשיא מידי דהכא יד הבנים לעולם על העליונה כדי להעמיד נחלה לתורייתא[ו] ועוד דהכא לא פקע כח היתומים מעולם כדקאמר מה שמכרו מכרו ולר"י נראה להא דקאמר התם ר"נ כו' מועטים ונתרבו זכו בהם יורשין היינו יורשי כתובה הגדולה ויטלו אלו כתובת אמם ואלו כתובת אמם מדלא קאמר כגר זכו בהן יורשין ופקעת לא"כ התם מזלין לעולם בתר תקנתא דרבנן שתתקיים כתובת בנין דכרין והכא מזלין בתר מעיקרא וי"ל דהתם לא מיפקעת כולי האי דאי נחלה לתורייתא דהרי מ"מ כולן יורשין מע"פ אחין נוטלין בשוה אבל הכא מיפקעת לגמרי[ז]: **מי אמרינן** כיון דאילו מינסבא לית לה לא ממעטא. תימה לר"י היאך טועה לומר כן והא בת נמי מי מינסבא לית לה כדתנן[ח] דתהון מתזנן על דתלקחן לגובריהן[ט] ומאי קאמר נמי בע"ח מיחסר גובייניא בת נמי מיחסרא גובייניא ומי מתה נמי לית לה כמו בת אשתו ועוד מי בחלמנה שייך נכסים מועטין מה שיעור יהיה דבחלמנה בנות יש שיעור למ"ד עד שיבגרו אבל בחלמנה לא שייך בגרות ועד מתי יהיו נכסים מועטין[י] ונראה לפרש דודאי אם אין כאן אלא חלמנה אחת אין בנכסים שיעור אלא כל זמן שלא נתבע ולא תתבע כתובתה. רבינו יונה. ז. [ן]והשתא מיהא הא איתנהו ויורשות הן, ואלמה מלתייהו, דלאו בנות אחולי נינהו. רשב"ם שם.

שקלי להו בנות לכולהו. בתמיה. לכיון דקרית להו מועטין מ"כ לא יטלו בהן כלום הבנים דהא בתתי' גבי נכסים מועטין הבנים יטלו על הפתחים: **והשתא לבנים.** והאי דקתני יטלו על הפתחים היינו משהוליכו לתוכו השאר בהולכת מזונות מכאן ואילך הבנות יזונו עד שיבגרו והבנים יטלו על הפתחים: **פשיטא מרובין ונתמעטו.** בשעת מיתה היו מרובין ועכשיו הוקירו מזונות או נתקלקלו הנכסים ואסרו ואין בהן כדי מזון אלו ואלו על שיבגרו: **כבר זכו בהן יורשין.** בשעת מיתת לביהן וקרינא בהו נכסים מרובים ויקחו הבנות חלקן המגיעה כפי שומת של שעת מיתת לביהן והבנים ירכשו חלקם שהיה מגיעם בשומת שעה וכל מה שאסרו הנכסים אסרו לבנות ולבנים לכל אחד כפי חלקו הראוי לו: **ונתרבו.** שהחלו מזונות: **מאי.** מי מטי רווחא לבנים ויטלו מותר נכסים העודף מכדי מזונות בנות עד שיבגרו: **יתומים שקדמו.** קודם שהעמידו בנות בדין ומכרו לפלגי בנכסים מועטין מה שמכרו מכרו לאין מוליכין למזון האשה והבנות מנכסים מועבדים וכ"ש בנכסים מרובין כדאמר בכתובות האשה שעשבדו מוליכין לפרנסה ואין מוליכין למזונות. ס"ת כיון שאם מכרו מכירתן מכירה יש להן תפיסת יד בנכסים ואם נתרבו יש להן חלק בהן וזוכות בהן עומדת: **אלמנתו מהו שתמעט בנכסים.** מי שמת והניח בנים ובנות והניח נמי אלמנתו ונרצה נמי מזונות כל ימי מיגר אלמנותה ואין כאן נכסים אלא כדי מזון הבנים והבנות עד שיבגרו מי אמרינן כיון דאית לה מזוני ממעטא או דלמא כיון דאילו מנסבא לית לה השתא נמי לית לה אם תמצא לומר כיון דאילו מנסבא לית לה בת אשתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מנסבא נמי אית לה וממעטא או דלמא כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא ואם תמצא לומר כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא בע"ח מהו שימעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מיית נמי אית ליה ממעט או דלמא כיון דמחסרי גובייניא לא ממעט ואיכא דבעי לה לאידך גיסא בע"ח מהו שימעט בנכסים בת

יתומים שקדמו ומכרו בנכסים מועטין. פי' בקונטרס שקדמו ומכרו קודם שעמדו בדין לגבות לבנות נכסים מועטין א ומיהו לר"י נראה לאפוקי כגר תפסו הבנות או הגבו להם ב"ד ס"ח מכרו מחיים מכוח ב וכן משמע בירושלמי בפרק אלמנה (דף פז:) דקאמר התם רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אבוי הבת מתכלת ובנן אינו מתכיל ג מ"ם בן לאין מתכיל מפני חלקו של עובר בת נמי לא מתכיל מפני חלקו של עובר ס"ל כהכי בנכסים מועטין ונתרבו: יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטין ואתו בנכסים מרובין ונתמעטו: בכבר זכו בהן יורשין מועטין ונתרבו מאי ברשות יורשין קיימי הלכך ברשות יורשין שבוח או דלמא סלוקי מסלקי יורשין מהכא: תא שמע דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן יתומין שקדמו ומכרו בנכסים מועטין מה שמכרו מכרו יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי אבהו וקא בעי מיניה אלמנתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דאית לה מזוני ממעטא או דלמא כיון דאילו מנסבא לית לה השתא נמי לית לה אם תמצא לומר כיון דאילו מנסבא לית לה בת אשתו מהו שתמעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מנסבא נמי אית לה וממעטא או דלמא כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא ואם תמצא לומר כיון דאילו מתה לית לה ולא ממעטא בע"ח מהו שימעט בנכסים מי אמרינן כיון דכי מיית נמי אית ליה ממעט או דלמא כיון דמחסרי גובייניא לא ממעט ואיכא דבעי לה לאידך גיסא בע"ח מהו שימעט בנכסים בת

שקלי להו בנות לכולהו. בתמיה. לכיון דקרית להו מועטין מ"כ לא יטלו בהן כלום הבנים דהא בתתי' גבי נכסים מועטין הבנים יטלו על הפתחים: **והשתא לבנים.** והאי דקתני יטלו על הפתחים היינו משהוליכו לתוכו השאר בהולכת מזונות מכאן ואילך הבנות יזונו עד שיבגרו והבנים יטלו על הפתחים: **פשיטא מרובין ונתמעטו.** בשעת מיתה היו מרובין ועכשיו הוקירו מזונות או נתקלקלו הנכסים ואסרו ואין בהן כדי מזון אלו ואלו על שיבגרו: **כבר זכו בהן יורשין.** בשעת מיתת לביהן וקרינא בהו נכסים מרובים ויקחו הבנות חלקן המגיעה כפי שומת של שעת מיתת לביהן והבנים ירכשו חלקם שהיה מגיעם בשומת שעה וכל מה שאסרו הנכסים אסרו לבנות ולבנים לכל אחד כפי חלקו הראוי לו: **ונתרבו.** שהחלו מזונות: **מאי.** מי מטי רווחא לבנים ויטלו מותר נכסים העודף מכדי מזונות בנות עד שיבגרו: **יתומים שקדמו.** קודם שהעמידו בנות בדין ומכרו לפלגי בנכסים מועטין מה שמכרו מכרו לאין מוליכין למזון האשה והבנות מנכסים מועבדים וכ"ש בנכסים מרובין כדאמר בכתובות האשה שעשבדו מוליכין לפרנסה ואין מוליכין למזונות. ס"ת כיון שאם מכרו מכירתן מכירה יש להן תפיסת יד בנכסים ואם נתרבו יש להן חלק בהן וזוכות בהן עומדת: **אלמנתו מהו שתמעט בנכסים.** מי שמת והניח בנים ובנות והניח נמי אלמנתו ונרצה נמי מזונות כל ימי מיגר אלמנותה ואין כאן נכסים אלא כדי מזון הבנים והב